

kopenhagen

AKTUEL INFORMATION OM SAMTIDSKUNST

Få gratis nyhedsbrev hver uge

Tilmeld dig her !

[Forside](#) | [Kalender](#) | [Interviews](#) | [Billeder](#) | [Pressemeddelelser](#) | [Søg](#) | [kopenhagen < 2005](#) | [Extra!](#)

Kopenhagen - info om samtidskunst > [Interviews](#) > Interview: Anna Kindvall og Lars Midbøe

ANNONCER:

c_m_l

Fotoskolen
Fadamorgana
Danmarks fotografiske fædkunstskole
søger
Daglig Leder
med tiltrædelse 1. juni
Kontakt skoleleder Morten Bo
mb@fata.dk privat: 33 31 78 99

FUNEN ART
ACADEMY
IS LOOKING FOR A
PROFESSOR
www.funenartaacademy.com

KUNST
HØJSKOLEN
PÅ ÆRØ

[05. januar 2011]

Interview

Lars Midbøe og Anna Kindvall fotograferet foran Frieze af Enrique Radigales.

RELATED:

fra www:

[22. november 2010]
[Pressemeddelelse](#)

Interview: Anna Kindvall og Lars Midbøe

Electrohype er en biennale for elektronisk kunst og computerkunst. Organisationen Electrohype blev stiftet i 1999 af **Anna Kindvall** og **Lars Midbøe**, der åbnede den første udstilling i år 2000 i Malmö.

Målsætningen er at udbrede elektronisk og computerbaseret kunst og skabe en scene for denne kunstform i Norden. Biennalen har været afholdt seks gange siden, og Anna Kindvall og Lars Midbøe har været kuratorer på samtlige udstillinger. Den ene halvdel af værkerne på udstillingerne vælges fra forslag indkommet som svar på en åben invitation, den anden halvdel er af inviterede kunstnere.

På hjemmesiden <http://www.electrohype.org> kan man finde information og billeder fra den nuværende og tidligere udstillinger samt andre arrangementer Electrohype har stået for. Electrohype2010 vises på Ystad kunstmuseum og løber frem til den 30. januar 2011.

Interview: **Peder Worning**

Foto: **Alessandro Ludovico**, **Norman T. White**, **Diane Landry**, **Serina Erfjord**, **Caleb Larsson**, **Yunchul Kim** & **Sion Jeong**

boredomresearch (GB), **Serina Erfjord (NO)**, **Vicky Isley & Paul Smith (GB)**, **Sion Jeong (KR)**, **Yunchul Kim (KR)**, **Nikki Koole (NL)**, **Diane Landry (CA)**, **Caleb Larsen (US)**, **Enrique Radigales (ES)**, **David Rokeby (CA)**, **Norman T. White (CA)**

Electrohype 2010

28. november - 30. januar 2011

Ystads kunstmuseum

S:t Knuts torg, 271 80 Ystad, Sweden

web site: www.konstmuseet.ystad.se

Tis-fre 12-17, lør-søn 12-16, mån stängt

Electrohype 2010, installationsview.

Det er jer to, som har startet Electrohype, hvordan fandt I på det?

AK: Det er fordi vi begge to følte at det var svært at se elektronisk kunst både på gallerier, museer og andre kunstinstitutioner. Man var tvunget til at rejse til Ars Electronica i Linz, til Berlin eller et andet sted, men i Skandinavien kunne man ikke finde elektronisk kunst. Så tænkte vi, at det kunne være at vi skulle lave en udstilling, og så lavede vi den første Electrohype udstilling i 2000. Vi havde egentlig ikke tænkt at fortsætte, men så blev vi spurgt både af publikum og kunstnere.

LM: Vi opdagede at der var et sagn blandt kunstnere i denne genre, de havde ingen steder at vise deres kunst i her Norden, pludselig havde de et sted med Electrohype. Derudover var publikumskredsen meget bredere end vi havde forventet, det var vi meget glade for.

Hvor længe har I interesseret jer for elektronisk kunst?

LM: For mig er det siden midten af halvfemserne. Min baggrund er fotografi, og da det blev digitaliseret, opdagede jeg andre udtryk i digitaliseret kunst og interaktiv kunst, som kom frem i 1995-96.

AK: Jeg begyndte at arbejde med computere i 1993, og det var vel også deromkring, jeg begyndte at interessere mig for, hvad andre kunstnere lavede. I starten var det mest billeder, men ret hurtigt var det også installationer og interaktive kunstværker, eller hvad man kunne gøre med kunst, som afgiver data, selvom den stadig er datastyret. Så det har været fra 1993-94.

Yunchul Kim : *Epiphora*, 2009. Variable mål. Glas, magneter, elektronik, magnetisk væske

Der er vel et interaktivt element med elektronisk kunst.

LM: Jo men det er også sådan, at udstillingen i 2010 er mindre interaktiv end den første udstilling i 2000, og der har gradvist været mindre og mindre vægt på det interaktive mellem publikum og kunstværkerne, i de udstillinger vi har lavet. Men samtidig er der en intern eller skjult interaktivitet, som i Caleb Larsens værk *A Tool to Deceive and Slaughter*, der hele tiden forsøger at sælge sig selv på ebay, og det er jo en interaktivitet, som er usynlig i udstillingen. Men når du kommer hjem, så kan du jo gå på ebay og forsøge at købe den, hvis du har 7500 dollar. Eller som *Epiphora* af Yunchul Kim, hvor de to dele af kunstværket interagerer med hinanden, mens den besøgende ikke påvirker det interaktivt. Efterhånden som kunstformen har udviklet sig, har vi som kuratorer også udviklet os. Vores smag har udviklet sig gennem årene, og vi er blevet mere og mere liberale i vores tolkning af computerbaseret kunst. I år har vi også kunstværker, der bare referer til teknologi, som *Frieze* af Enrique Radigales, der er en stensulptur, og der er jo så

uelektronisk, som det kan blive.

AK: Hvis sammenligner vores første udstilling med den har lavet i dag, så er dagens udstilling meget smallere, vi holder os inden for et bestemt tema. På den første udstilling viste vi jo et bredt udvalg af, hvad der var inden for feltet, og det var jo vigtigt fordi, det var den første. Der var mange, som havde en forestilling om, hvad computerbaseret og elektronisk kunst var, og da var det vigtigt for os at vise bredden i, hvad kunstnerne arbejdede med inden for elektronisk kunst. Men da vi havde gjort det nogle gange, så synes vi ikke mere, at der absolut skulle være denne bredde i teknikken, men at vi også kunne udvælge værkerne på en anden måde.

LM: I årets udstilling er temaet objekter, og da vi begyndte at udvælge værkerne, var der mange af dem, som var meget objektagtige, det var ikke store installationer, som fyldte 30 kvadratmeter, men ret kompakte kunstværker, som havde en afgrænset fysisk form. Fordi udstillingen skulle være på et museum, Ystad, hvor de har mange objekter i forvejen og pladsen var begrænset, så valgte vi at gøre objekter til tema for årets udstilling.

Når jeg hører at udstillingerne er blevet mindre og mindre interaktive, og det er blevet mere om objekter, så lyder det som, det er blevet mere traditionel kunst.

LM: Ja men den elektroniske kunst og computerkunsten har også fundet mere indpas i den traditionelle kunstscene i løbet af årene. Da vi skulle finde kunstnere til den første udstilling, var det en ganske snæver gruppe af kunstnere, vi skulle lede blandt. I dag kan du jo gå på en afgangsudstilling på et kunstakademi og finde et elektronisk kunstværk ved siden af et maleri. Teknologien er jo også blevet billigere og tilgængelig for alle, men stadig er det jo dem, som fordyber sig i elektronikken og bruger den ikke bare som et forbrugsobjekt, men udnytter og ombygger og har spidskompetencer, der laver de mest interessante kunstværker. Interaktiviteten er ikke nødvendigvis mindre, men den ser anderledes ud i dag.

Norman T. White: *Bellevue*, 2001.
variable mål. Olie på lærred, elektronik,
højtaler

Når jeg ser udstillingen så er værkerne meget forskellige, nogle er mekaniske nærmest Tinguely-agtige, mens andre er meget mere teknologiske og elektroniske.

LM: For eksempel Norman T Whites værk *Bellevue*, med øjet i maleriet kunne Tinguely ikke have lavet med datidens teknologi, den har en microcontoller og timer, men grundtanken er jo den samme, at tage et objekt og lave det, så det gør noget anderledes. Diane Landrys *Mandalas in series Blue Decline* er en mekanisk skulptur, men det er jo også en form for teknologi. Men vi vil gerne have den bredde i udstillingen, så der er værker fra helt enkle mekaniske skulpturer til meget kompliceret computerkode genereret kunst. Så man viser publikum, at denne kunstgenre har meget forskellige yderpunkter.

Diane Landry: *Mandalas in series Blue Decline*, 2002. Variable mål.
Plastikflasker, elektromotor, mekaniske dele

Serina Erfjords *Normal Blue* med malingen på den roterende parabol på væggen er jo næsten helt uteknologisk.

LM: Ja faktisk, men problemstillingen handler jo om at kontrollere et materiale, som egentlig er ukontrollerbart. For at få fem liter flydende oliemaling til at hænge vertikalt på en væg, uden at det løber ned på gulvet, har hun jo eksperimenteret med forskellige rotationshastigheder, parabolens fysiske form, mængden og viskositeten af malingen. Det er jo en teknisk kreativ proces, som man kan forstille sig, ind imellem også har været meget frustrerende for hende med masser af maling, som falder ned på gulvet, inden hun har fundet den rette kombination.

Serina Erfjord: *Normal Blue*, 2010. Variable mål. Metal, flydende maling, elektromotor

Det sjove ved den er, at den virker meget moderne, selvom den er helt simpel.

LM: Hendes måde at tænke på og arbejde med materialer på er meget usædvanlig, det er ikke så ofte man ser det i kunst. Nogle af hendes tidligere arbejder handler om at ændre konsistensen af en sort plet på væggen eller at fryse luftens fugt. Hun arbejder meget med materialer i forandring, der er ikke så mange andre, som gør det live.

Caleb Larsen: *A Tool to Deceive and Slaughter*, 2009. 20 x 20 x 20 cm.
Microcomputer, sort glas

Caleb Larssons sorte kube *A Tool to Deceive and Slaughter*

handler jo meget om det, man forestiller sig, for der sker jo ingenting i museumsrummet.

LM: Jo du kan se at dioden til ethernetforbindelsen blinker, det er et superminimalt udtryk. Hele det kunstværk handler om ejerskab til kunstværket, man køber og sælger kunstværker, og der er et slags fetischforhold til at eje originaler. Men den proces, som foregår udenfor galleriet, har umuliggjort dette. Du kan købe den og få den hjem, men så har du også skrevet under på en kontrakt, hvor du forpligter dig til at sælge den videre og sende den til køberen umiddelbart efter, den er solgt. Hvis vi er rigtig uheldige, så er der nogen, som køber den under udstillingen, og så må vi pakke den ned og sende den til køberen, hvis vi ikke kan skaffe 8000 dollar, så vi kan købe den.

Men det vil jo bare udskyde problemet, for I vil jo også forpligte jer til at sætte den til salg

LM: Ja det kommer jo an på budgivningen, hvem som ejer den, og den kontrollerer hvert tiende minut, om den faktisk er til salg. Da vi så den kontrakt, man underskriver, når man køber den, så tænkte vi, at den var helt umulig at udstille. Men han, som ejer kunstværket, sagde at den gerne måtte stå på et museum, selvom han forsat ejer den. Men hvis nogen køber den, så må vi sende den til den nye ejer. Medmindre den nye ejer også gerne vil udlåne den til os, men det er den nye ejer ikke forpligtiget til, ellers ville kunstværket jo miste sin mening. Udstillingen af den beror på velvilje fra ejeren, og da vi snakkede med ham om at låne den, så sagde han: "As far as I know I still own it" fordi det var et par døgn siden, han sidst havde været på nettet.

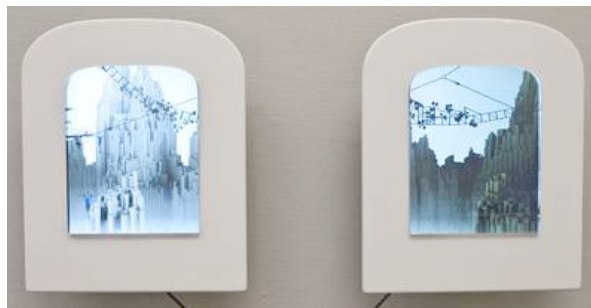
Samtidigt er der også noget interessant ved designet af den, den er ultra moderne og helt simpel.

LM: Der er en Malevich reference, det minimaliske, men som et tredimensionelt kunstobjekt, så jeg synes, den er rigtig fin.

Har I et nørdepublikum, som almindelig kunst ikke har?

AK: Ja det kan man godt sige, dem som er teknikinteresserede kommer gerne og ser udstillingen, men effekten bliver jo også, at de begynder at interessere sig for kunst.

LM: Vi har en besøgsgruppe, som er usædvanlig for kunst, og det er mænd mellem 25 og 55. Det er dem som ikke sædvanligvis er kulturforbrugere, de kommer ofte for at se noget teknologisk. Men så kommer de ofte tilbage med familien. Det er jo en bonus, for det er jo godt, at mænd fra den aldersgruppe ser mere kunst, og så kommer de måske tilbage og ser andre udstillinger. Da vi lavede den første udstilling, blev vi meget overraskede over bredden i publikum. Vi havde jo næsten kun forventet, at nørdesegmentet skulle komme, men der kom både børnefamilier, gamle damer og hele det sædvanlige kunstpublikum, alle var meget engagerede, stillede en masse spørgsmål og var meget positivt overraskede.

boredomresearch: *Lost Calls of Cloud Mountain Whirligigs*, 2010. Variable mål. Microcomputer, LCDskærm

I bor begge i Malmø, og Electrohype virker som et meget Skånsk initiativ.

LM: Ja, det er det. På sigt vil vi arbejde med hele regionen. Øresundsregionen vil jo gerne profilere sig som en højteknologisk region, og så synes vi, det er vigtigt, at det kommercielle højteknologiske også skal have et kulturelt sidespor et parallelspor, som spejler dette. Vi har også det problem, at teknikfirmaer i Sverige og sikkert også i Danmark har svært ved at rekruttere ungdommen. Vi håber, at man som en slags spin-off kan vise unge, at det er kreativt at arbejde med teknologi, at man kan skabe en nysgerrighed for kreativt arbejde på flere planer. Men for os er det altid det vigtigste at vise rigtig god kunst. Når vi vælger værker til udstillingen, får vi ind imellem kunstværker, som er teknologisk utroligt komplekse og rigtig nørdede, men som ikke har noget kunstnerisk indhold eller værker, som har en meget fint kunstnerisk idé, men hvor kunstneren er for dårlig til at realisere den praktisk. Det værker, vi vælger, ligger typisk imellem disse yderpunkter, hvor der er en fin balance mellem det kunstneriske og det teknologiske.

AK: Det er jo kunst vi viser, så det er det vi fokuserer på, når vi vælger et værk, det skal have en kunstnerisk værdi ud over teknikken.

Siwon Jeong: *Karat*, 2010. Variable mål Væske, glas, lysdioder, krystaller, højtalere.

Hvordan vælger I jeres kunst, hvor ser I kunsten henne?

AK: Vi har model vi har brugt siden vi startede, vi udsender en opfordring til kunstnere om at lave kunstværker til udstillingen og ud fra de indkomne forslag vælger vi halvdelen af værkerne til udstillingen. Den sidste halvdel vælger vi ud fra værker, vi har set på udstillinger, eller vi har hørt om. Så 50% er kunstnere, vi har inviteret, og 50% er fra indsendte ansøgninger. Det har vist sig at være en vældig god måde at lave udstillingerne på, fordi man blander etablerede kunstnere med mindre etablerede kunstnere, nyeksaminerede kunstnere, som vi ikke havde fundet, hvis vi ikke havde sendt åbne opfordringer ud. Vi får 150-200 ansøgninger per udstilling, og det giver et vældig godt overblik over, hvad der sker inden for feltet.

Er der nogen internationale udstillinger, som I besøger?

LM: Ja vi rejser til Ars Electronica i Linz og Transmediale i Berlin. Forrige år tog vi på en studierejse til Canada og besøgte en række kunstnere i Montreal og Toronto. Canada har en meget stærk scene for elektronisk og teknologisk kunst, de har en nogle pionerer i elektronisk kunst som Norman White, der har præget flere generationer af yngre kunstnere. Næsten alle kunstnere inden for feltet, man møder i Canada, har enten selv været studenter af Norman White eller deres lærere har. Det har jo sat sit præg på scenen i Canada, og så har myndighederne støttet den elektroniske kunst lige fra starten. Desuden er der et stort canadisk oliefirma, som giver penge til en kunstpris, der gives til elektronisk kunst hvert år. Det ville være ønskværdigt, om nogle af de højteknologiske firmaer her i regionen ville give penge til en pris for fremragende arbejde med kunst og teknologi, men vi har gennem otte år forsøgt at finde sponsorer til Electrohype.

Har I tænkt jer at prøve at komme til Danmark med det også?

LM: Vi har været inde på tanken nogle gange, men det skulle være hvis vi "got an offer we couldn't refuse". Vi har undersøgt mulighederne for at udstille i Danmark, men det bliver også lidt regional økonomisk vanskeligt. Vi har jo drift i Malmø, og så skulle vi have penge til at producere det i Danmark. Men hvis nogen havde en bygning i København eller et andet sted i Danmark og penge til at producere det for, så kunne det lade sig gøre. Priserne i Malmø er også væsentlig lavere end i København, det har vi set nogle gange, når vi skulle leje teknisk udstyr, så ligger priserne 30-40% lavere i Malmø end i København. Malmø ligger meget praktisk både økonomisk og infrastrukturmæssigt. Vi havde 2004 i Malmø kunsthø, 2006 i Lund, 2008 i Malmø, 2010 i Ystad, og forhåbentlig kan vi i 2012 igen være i Malmø. Hvis vi kan fortsætte med at arbejde i den rytme, så er det godt.

Tak

[Send side](#)

[Om kopenhagen](#) | [Om nyhedsbrevet](#) | [Join kopenhagen](#) | [Om annoncering](#) | [Kontakt kopenhagen](#)

© 2000 - 2006 kopenhagen publishing
kopenhagen har modtaget tilskud fra Kunstrådets fagudvalg for billedkunst, Kulturministeriets Tidsskriftstøtteudvalg og MONTANA